

عنوان مقاله:

مقایسه ی میزان نگرانی، امید و معنای زندگی در مادران کودکان مبتلا به اوتیسم، ناشنوایی و ناتوانی یادگیری

محل انتشار:

فصلنامه ناتوانی های یادگیری، دوره 3، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

مریم برجیس - کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه گیلان

منصور حکیم جوادی - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه گیلان

محبوبه طاهر - دانشجوی دکتری روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی

مسعود غلامعلی لواسانی - دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه تهران

عباسعلی حسین خانزاده - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف مقایسه ی میزان نگرانی، امید و معنای زندگی در مادران کودکان ن ناشنوا، کودکان مبتلا به اوتیسم و کودکان با ناتوانی یادگیری انجام گرفت . روش پژوهش توصیفی از نوع علی-مقایسه ای بود و نمونه مورد مطالعه شامل ۱۶۹ نفر از مادران این کودکان بود که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس از بین کلیه مادران کودکان ۶ تا ۱۲ ساله مبتلا به اوتیسم، ناشنوا و ناتوان در یادگیری شهر اصفهان در سال ۱۳۹۰ انتخاب شدند . برای اندازه گیری متغیرهای پژوهش از سه پرسش نامه نگرانی پنسیلوانیا، مقیاس گرایش به امیدواری بزرگ سالان و پرسش نامه هدف در زندگی استفاده شد . نتایج نشان داد که بین میزان امید و معنای زندگی در بین سه گروه مادران تفاوت معنادار وجود دارد با افزایش معنای زندگی در مادران کودکان مبتلا به اوتیسم، کودکان ناشنوا و کودکان با . ($P < 0/01$) ناتوانی یادگیری امید نیز افزایش یافته و نگرانی کاهش م ییابد و بالعکس

کلمات کلیدی:

امید، نگرانی، معنای زندگی، اوتیسم، ناشنوا، ناتوانی یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1429900>

